

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

υπ' Άρ. 927 τής 24ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1972

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ Ι

Κανονιστικαὶ Διοικητικαὶ Πράξεις

Ἀριθμός 74

Ο ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 64 ΤΟΥ 1964, 15 ΤΟΥ 1966 ΚΑΙ 89 ΤΟΥ 1970)

Κανονισμοὶ θεσπισθέντες ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς
Ἐπιτροπῆς Ἀμμοχώστου.

Ἡ Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀμμοχώστου, ἑνασκοῦσα τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὴν δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 37 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου καὶ οἰουδήποτε ἄλλου πρὸς τοῦτο, ἐξουσιοδοτοῦντος Νόμου, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς περὶ Τροχαίας Κανονισμοὺς, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦντες Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ Δημοτικοὶ (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Ἀμμοχώστου τοῦ 1972 καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Ἀμμοχώστου 1965 ἕως 1969 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ ὁμοῦ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ Δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Ἀμμοχώστου 1965 ἕως 1972.

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς
Παράρτημα
Τρίτον :
8. 7.1965
2.12.1965
7. 2.1967
14.11.1969.

2. Εἰς τοὺς παρόντας Κανονισμοὺς—

«Κανονισμοὶ 1940 ἕως 1962» σημαίνει τοὺς Κανονισμοὺς τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ Πρώτου Πίνακος τῶν βασικῶν Κανονισμῶν.

«Οἱ περὶ Τροχαίας Κανονισμοὶ 1953 ἕως 1962» σημαίνει τοὺς Κανονισμοὺς τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ Πρώτου Πίνακος τῶν βασικῶν Κανονισμῶν.

3. Οἱ Κανονισμοὶ 1940 ἕως 1962 τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης μετὰ τὸν Κανονισμὸν 230 τῶν κάτωθι νέων Κανονισμῶν :

«230Α.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὅταν ὑπάλληλος ἀποθάνῃ συνεπείᾳ τραύματος τὸ ὁποῖον ὑπέστη—

- (α) ἐν τῇ ἐνεργῳ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ· καὶ
- (β) ἄνευ ἰδικῆς του ἀμελείας· καὶ
- (γ) λόγῳ περιστάσεων αἱ ὁποῖαι δύνανται εἰδικῶς νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν φύσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ, ἐνῶ διετελεῖ ἐν ὑπηρεσίᾳ,

τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ ἐπιπροσθέτως πρὸς τὸ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 237 τυχόν χορηγηθὲν εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδώρημα—

- (i) Ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλίπῃ χήραν, σύνταξιν εἰς αὐτὴν —ἐφ' ὅσον παραμένει ἀνύπανδρος— ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ δέκα ἐξηκοστὰ (10/60) τοῦ μισθοῦ του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα·
- (ii) ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλίπῃ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ τέκνον ἢ τέκνα, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ ἐν ἕκτον τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης ὑποπαραγράφου καθοριζομένης συντάξεως·
- (iii) ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλίπῃ τέκνον ἢ τέκνα, ἀλλὰ δὲν καταλίπῃ χήραν ἢ δὲν χορηγῆται σύνταξις εἰς τὴν χήραν, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς προηγουμένης ὑποπαραγράφου καθοριζομένου·
- (iv) ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλίπῃ τέκνον ἢ τέκνα καὶ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς ὑποπαραγράφου (i) τῆς παρούσης παραγράφου καὶ ἡ χήρα ἀκολούθως ἀποθάνῃ, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ θανάτου τῆς χήρας ἐκ ποσοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς ὑποπαραγράφου (ii) τῆς παρούσης παραγράφου καθοριζομένου·
- (v) ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος δὲν καταλίπῃ χήραν, ἢ ἐάν δὲν χορηγῆται σύνταξις εἰς τὴν χήραν, καὶ ἐάν ἡ μήτηρ του ἐξηρτάτο πλήρως ἢ κυρίως ἐξ αὐτοῦ διὰ τὴν συντήρησίν της, σύνταξιν εἰς τὴν μητέρα, ἐφ' ὅσον αὕτη στερεῖται ἐπαρκῶν μέσων συντηρήσεως, ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὴν σύνταξιν ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ εἶχε χορηγηθῇ εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ :

Νοεῖται ὅτι—

- (α) σύνταξις δὲν εἶναι πληρωτέα δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου καθ' οἷονδήποτε χρόνον διὰ πλείονα τῶν τριῶν τέκνα·
- (β) εἰς περίπτωσιν συντάξεως χορηγηθείσης δυνάμει τῆς ὑποπαραγράφου (v) τῆς παρούσης παραγράφου, ἐάν ἡ μήτηρ εἶναι χήρα κατὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως τῆς συντάξεως καὶ ἀκολούθως νυμφευθῇ ἐκ νέου, ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου· ἐάν δὲ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου καθ' οἷονδήποτε χρόνον ἡ μήτηρ ἔχῃ ἄλλους ἐπαρκεῖς πόρους συντηρήσεως, ἡ σύνταξις αὕτη τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τὴν ὁποίαν τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει·
- (γ) σύνταξις χορηγηθεῖσα εἰς θῆλυ τέκνον δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου τερματίζεται ὅταν τὸ τέκνον νυμφευθῇ·
- (δ) τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως διὰ τέκνον, τὸ ὁποῖον καίτοι ἔπαυσε δικαιοῦμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπέστη —καθ' ὃν χρόνον ἐδικαιοῦτο εἰς σύνταξιν,— πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν πιστοποιουμένην ἱατρικῶς καὶ καθιστῶσαν αὐτὸ ἀνίκανον νὰ κερδίσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Συμβουλίου, ἐὰν τοῦτο καθ' οἰονδήποτε χρόνον ἱκανοποιηθῇ δι' ἱατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(2) Οἰαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μειοῦνται κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τρίτον (1/3) τοῦ ἐτησίου ποσοῦ τοῦ λόγῳ θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ μορφὴν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς Νόμου τροποποιούντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν.

(3) Οἰαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ παντὸς λόγῳ θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ μορφὴν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς Νόμου τροποποιούντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὑπερβαίνουν τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μισθὸν τοῦ ὑπαλλήλου.

(4) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἡ λέξις «τέκνον» σημαίνει τέκνον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτω τῆς ἡλικίας τῶν 16 ἐτῶν ἢ τὸ ὁποῖον εἶναι ἄνω τῆς ἡλικίας ταύτης ἀλλὰ κάτω τῆς ἡλικίας τῶν 19 ἐτῶν καὶ φοιτᾷ εἰς σχολὴν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ἢ ἄλλο ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα ἢ ἐξασκεῖται ὑφ' οἰονδήποτε προσώπου δι' οἰονδήποτε ἐπιτήδευμα, ἐπάγγελμα ἢ τέχνην ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ ἀπαιτῆται παρ' αὐτοῦ νὰ ἀφιερῶι εἰς τὴν φοίτησιν ἢ ἐξάσκησιν τὸ σύνολον τοῦ χρόνου του. Ὁ ὅρος περιλαμβάνει—

(α) τέκνον γεννηθὲν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γονέως·

(β) θετὸν ἢ ἐξῶγαμον τέκνον γεννηθὲν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ πλήρως ἢ κυρίως ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ἀπεθανόντος ὑπαλλήλου διὰ τὴν συντήρησίν του· καὶ

(γ) τέκνον υἱοθετηθὲν νομίμως πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ ἐξαρτώμενον ὡς προανφέρθη.

(5) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει θανάτου ὑπαλλήλου ὅταν ἡ χήρα ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἢ ἀμφότερα δικαιοῦνται εἰς συντάξεις δυνάμει τοῦ Κεφαλαίου 3 Α τοῦ Μέρους VII τῶν παρόντων Κανονισμῶν :

Νοεῖται ὅτι ἐὰν αἱ δυνάμει τοῦ ὡς εἴρηται Κεφαλαίου 3 Α χορηγητέαι συντάξεις εἶναι συνολικῶς μικρότεραι τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αἱ συνολικῶς μεγαλύτεραι συντάξεις».

4. Ὁ Κανονισμὸς 246 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ £7,000 τοῦ ἀριθμοῦ £4,000.

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς
Παράρτημα
Τρίτον :
7.2.1967.

5. Οἱ Κανονισμοὶ 1940 ἕως 1962 τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης μετὰ τὸν Κανονισμὸν 247 τοῦ ἀκολουθοῦ Κεφαλαίου καὶ τῶν ἀκολουθῶν Κανονισμῶν :

«Κεφάλαιον 3 Α.

247 Α.—(1) Διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν Κανονισμῶν 247 Α ἕως 247 Α, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου :

«μισθὸς» σημαίνει τὸν ἐτήσιον μισθὸν ὑπαλλήλου τινὸς ὡς οὗτος ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ἢ, ὁσάκις τοιαύτη ἔγκρισις δὲν εἶναι ἀναγκαία, τὸν ἐτήσιον μισθὸν ὑπαλλήλου, ὡς οὗτος καθωρίσθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ δὲν περιλαμβάνει οἰονδήποτε ἐπίδομα.

Νοείται ότι ο μισθός υπαλλήλου, ο οποίος ήσκησε δικαίωμα έκλογης δυνάμει του Κανονισμού 247 Κ των παρόντων Κανονισμών, μειούται κατά 6% και εν τέταρτον τοις εκατόν (6¼%) διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως αὐτοῦ.

«Ὁρισθεῖσα ἡμέρα» σημαίνει τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

«συντάξιμος υπάλληλος» σημαίνει υπάλληλον ὑπηρετοῦντα ὑπὸ μόνιμον ιδιότητα ὁ ὁποῖος δικαιούται δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 227 εἰς σύνταξιν ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσῃ του.

«συνταξιούχος» σημαίνει υπάλληλον εἰς τὸν ὁποῖον ἐχορηγήθη σύνταξις δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσῃ του.

«ὕπηρεσία ἀνεῦ εἰσφορῶν» σημαίνει ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἀρχικαὶ ἢ τελικαὶ εἰσφοραὶ, ὡς ὀρίζονται ἐν τῷ Κανονισμῷ 247 Θ, δὲν καταβάλλονται.

«ὕπηρεσία μετ' εἰσφορῶν» σημαίνει ὑπηρεσίαν κατόπιν τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν περιοδικαὶ εἰσφοραὶ, ὡς προνοεῖται ἐν τῷ Κανονισμῷ 247 Η' ἢ ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν ἀρχικαὶ εἰσφοραὶ ἢ ἐγένετο συμφωνία πρὸς καταβολὴν τελικῶν εἰσφορῶν δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος, ὡς προνοεῖται ἐν τῷ Κανονισμῷ 247 Θ.

(2) Πᾶσα λέξις ἢ πᾶς ὅρος χρησιμοποιούμενός ἐν τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ καὶ μὴ ὀριζόμενος ἐν αὐτῷ ἔχει, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου, τὴν ὑπὸ τοῦ Κεφαλαίου 3 ἀποδοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἔννοιαν.

247 Β. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν Κανονισμῶν ἐν τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἄρρενος συνταξίμου υπαλλήλου εἰς τὸν ὁποῖον ἐφαρμόζεται τὸ παρὸν Κεφάλαιον, ἡ ἄρρενος συνταξιούχου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ ἀποθανών») χορηγεῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ—

- (α) ὅταν καταλίπῃ χήραν, σύνταξις εἰς τὴν χήραν (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένη ὡς «σύνταξις χήρας»)· καὶ
- (β) ὅταν εἴχῃ σύζυγον καθ' οἷονδήποτε χρόνον κατόπιν τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας (εἴτε ὁ γάμος παρέμεινεν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦ θανάτου του εἴτε ὄχι καὶ εἴτε σύνταξις χήρας χορηγεῖται ἢ δυνάτουν νὰ χορηγηθῇ εἴτε ὄχι), σύνταξις πρὸς ὄφελος τῶν ἐκ τοῦ γάμου τέκνων καὶ εἰς ὁρισμένας περιπτώσεις ἄλλων τέκνων αὐτοῦ ἢ αὐτῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένη ὡς «σύνταξις τέκνων») :

Νοείται, ὅτι, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κεφαλαίου, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν γάμος τοῦ ἀποθανόντος τελεσθεὶς ἀφ' οὔτου ἔπαυσε νὰ εἶναι υπάλληλος, πᾶσα δὲ ἐν τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ ἀναφορὰ εἰς γάμον, σύζυγον, χήραν ἢ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἐρμηνεύεται ἀναλόγως.

247 Γ. Σύνταξις δὲν χορηγεῖται δυνάμει τοῦ παρόντος Κεφαλαίου ἐκτὸς ἐὰν—

- (α) ὁ ἀποθανών ἦτο συνταξιούχος·
- (β) ὁ ἀποθανών ἐδικαιοῦτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τοῦ Κεφαλαίου 3 τοῦ Μέρους VII (εἴτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι ἐχορηγήθη εἴτε ὄχι)· ἢ
- (γ) ὁ ἀποθανών ὑπηρετεῖ ἀκόμη ὡς υπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του καὶ, ἐὰν εἴχῃ τότε ἀφυπηρετήσῃ δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 239, θὰ ἐδικαιοῦτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως.

247 Δ.—(1) Σύνταξις χήρας δὲν χορηγείται ἐὰν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου συνέζη μετ' ἄλλου ἀνδρός, ἢ ἐὰν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου ἡ χήρα ἐπανεισφυεθῇ· ἐὰν δὲ κατὰ τὴν χορηγήσεως συντάξεως χήρας ἡ χήρα ἐπανανυμφευθῇ, ἡ σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (1), ἡ σύνταξις χήρας καταβάλλεται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου μέχρι τοῦ θανάτου τῆς χήρας.

247 Ε.—(1) Ἡ σύνταξις χήρας ὑπολογίζεται—

- (α) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν, πρὸς ἓν χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν (1/1760) τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τοῦ Κεφαλαίου 3 τοῦ Μέρους VII δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν ἢ
- (β) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας ἀνευ εἰσφορῶν, πρὸς ἓν τρισχιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν εἰκοστὸν (1/3520) τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τοῦ Κεφαλαίου 3 τοῦ Μέρους VII δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας ἀνευ εἰσφορῶν :

Νοεῖται ὅτι, ἐὰν ὁ συντάξιμος ὑπάλληλος εἶχε, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 239, συμπληρώσει ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν ἑκατὰ κατὰ τῶν εἴκοσιν ἐτῶν, θεωρεῖται ὅτις ὡς συμπληρώσας εἴκοσιν ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἡ δὲ προστεθεῖσα περίοδος ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὡς ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν ὡς καθορίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 247 Α. Ἐὰν ὅμως ἡ χρονικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἡλικίας του κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 239 καὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ὑποχρεωτικῆς ἀφυπηρετήσεως αὐτοῦ προστιθεμένη εἰς τὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του εἴη κατὰ τῶν εἴκοσιν ἐτῶν, τὸ μικρότερον τοῦτο χρονικὸν διάστημα ὑποκαθιστᾷ τὰ εἴκοσιν ἔτη κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς καταβλητέας συντάξεως :

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἡ σύνταξις χήρας δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία ὄγδοα τῆς πλήρους συντάξεως τοῦ ἀποθανόντος.

(2) Ἡ σύνταξις χήρας συνταξιούχου ἀφυπηρετήσαντος πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας εἶναι τὸ ἐν τέταρτον τῆς εἰς αὐτὸν καταβαλλομένης συντάξεως κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου του, ἐξαιρουμένου τοῦ τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος.

(3) Ἡ ἐλάχιστη δυνάμει τῆς παραγράφου (2) καταβλητέα σύνταξις εἶναι πενήκοντα δύο λίραι (£52) ἑτησίως. Τὸ αὐτὸ ἐλάχιστον ποσὸν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν δυνάμει τῆς παραγράφου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, ἀλλ' αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι καὶ ἕξ λίρας (£26) ἑτησίως πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὰ πηλίκον τῆς διαίρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὁποῖα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς συντάξεως.

247 ΣΤ.—(1) Σύνταξις τέκνων χορηγείται ἐὰν ὑφίστανται τέκνα δικαιούμενα εἰς ταύτην καὶ καταβάλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα δικαιοῦνται.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τέκνα δικαιούμενα εἰς σύνταξιν εἶναι τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἢ τέκνα συζύγου αὐτοῦ ὡς ὀρίζεται εἰς τὴν παράγραφον (6).